

[Socialministeren.]

os, i hvert Fald mig, er jo ogsaa særlig Norge og Sverige, Tyskland og England, det er dem, vi staaer nærmest.

Rent statistisk er det vanskeligt at blive klar over, under hvilke Poster adskillige Udgifter er medregnet i de forskellige Lande. Ved at medtage Fattighjælp vil man i mange Tilfælde inkludere en hel Del af disse Udgifter, og da det er svært at faa Oplysninger om disse Forhold, f. Eks. om, hvor meget Kommunerne rundt omkring koster paa Hospitaler og Anstalter i al Almindelighed, lader jeg disse Poster gaa ud. For Danmarks Vedkommende sker det jo paa den Maade, at Statens Udgifter i Henhold til Fattiglovens § 61 samt Kommunernes og Statens Hospitalsudgifter gaar ud, for Norges og Sveriges Vedkommende er det Udgifterne til Medicinalvæsenet, der altsaa er trukket fra.

Endelig er der ogsaa forskellige andre Udgifter, som jeg ser bort fra; men tilbage bliver alle de vigtigste Poster, de Udgifter, jeg nu skal komme til, Udgifter til Sygdom, — bortset fra saadanne Hospitalsudgifter, som jeg nævnte —, til Ulykke, Invaliditet, Alderdom, til efterladte og Barselhjælp, for saa vidt saadan findes, endvidere Fattigudgifter og endelig Udgifter i Anledning af Arbejdsløshed, altsaa dog i alt væsentligt Socialreformens Omraade.

For disse sidste Udgifter, Arbejdsløshedsudgifterne, er det muligt at konstatere de direkte Tilskud fra Arbejdsgivere, Stat eller Kommune til Arbejdsløsheds-kasser, men de ekstraordinære Understøttelser lader sig kun med Vanskelighed konstatere. Kommunernes Udgifter til kommunale Nødhjælpsarbejder kan vanskeligt opgøres end ikke her i Danmark, og selv med Hensyn til Statsbidragene kan det i de forskellige Lande være meget svært at trække Grænserne. Da disse Bidrag til Arbejdsløshed er saa stærkt svingende efter de økonomiske Forhold i de forskellige Lande, er det naturligt at holde dem i en Gruppe for sig ved Sammenligningen.

For ikke at komme med for mange Tal skal jeg under eet angive Udgifterne for baade Stat, Kommuner, Arbejdere og Arbejdsgivere i Kroner pr. Indbygger og først nævne alle Udgifter til Sygeforsikring, Ulykkesforsikring, Invalidforsikring, Aldersforsikring eller -understøttelse, Fødselshjælp, Børnehjælp, Forsikring af efterladte samt til Fattigunderstøttelse og blot bortse fra Arbejdsløshedsudgifterne.

Hvordan staaer det saa paa hele dette

Omraade? Ja, Danmarks Udgifter var her i 1927, altsaa i Kroner pr. Indbygger, 54, i 1928 53; Norges i 1927 39,5 — det sidste Aar, jeg har noget fra — og Sveriges i samme Aar 35,6. I England var de Aaret i Forvejen — jeg har ikke senere Tal — 56,8; og i Tyskland var de uden Fattigunderstøttelsen i 1927 51,7, i 1928 60,8, i 1929 66 og med Fattigunderstøttelsen i 1927 65,9, i 1928 77,8 mod Danmarks 53.

Tager vi derefter Udgifterne medregnet Arbejdsløshedsudgifterne, da bliver Tallene i Kroner pr. Indbygger følgende: Danmark i 1926 64,4, i 1927 63,5 og i 1928 61,5; i Norge i 1926 43,4 og i 1927 42,6. I Sverige har jeg ikke turdet tage Tallene med Arbejdsløshedsunderstøttelsen medregnet, fordi jeg ikke ved, hvordan jeg skal samle dem — jeg skal gøre nogle Bemærkninger om det senere. I England var Udgifterne i 1926 — det sidste Aar, vi har Tallene for — allerede 75,3, og i Tyskland uden Fattigunderstøttelsen i 1927 67,7, i 1928 78,5, med Fattigunderstøttelse i 1927 81,9 og i 1928 94,9 — mod Danmarks 61,5.

Det ses altsaa, at alle de omhandlede vigtigere Poster i Sociallovgivningen i de betragtede Lande ligger omkring 50 Kr. pr. Individ. Men, der er en Del Forskelligheder. Højest staaer Tyskland, som i 1928 er helt oppe paa 80 Kr. pr. Individ, medens Danmark kun har 53. Og medregner vi Arbejdsløshedsudgifterne, kommer Tyskland altsaa op paa 95 Kr. og Danmark paa 62. Tager vi samtlige 226 Mill. Kr. her i Landet, saa bliver det 64 Kr. pr. Individ her i Danmark. Men medtager jeg alle Forsørgelsesudgifterne i Tyskland, ogsaa til Krigsinvalid, smaa Rentenydere, bliver det 117 Kr. pr. Individ i Tyskland.

Efter Tyskland kommer England; men, her maatte jeg altsaa tilbage til 1926 for at faa Oplysninger, der tillod en Sammenligning. Der er ikke særlig stor Forskel mellem England og Danmark for disse Udgifters Vedkommende, om end England altsaa nu ligger adskilligt over Danmark.

Efter Danmark rangerer Norge, idet dette Land ligger noget lavere i 1927, nemlig paa 40 Kr. mod Danmarks 54. Lavere igen staaer Sverige, som i 1927 kun har 35—36 Kr. Hvis man imidlertid medtager Medicinalvæsenet i de tre nordiske Lande, bliver Forholdene noget ændret. Hvad Medicinalvæsenetsudgifterne angaar, staaer Sverige som Nr. 1, idet dette Land for 1927 havde 19 Kr. pr. Individ, hvor Norge og Danmark havde henholdsvis 11,2 og 13,8. Opgjort paa denne Maade forsvinder Forskellen mellem Sverige og Norge fuldstændig, medens Danmark